

oppbrudd

TIL KAMP UNDER LEDELSE AV ARBEIDERKLASSEN
MOT MONOPOLKAPITALEN OG FOR SOSIALISMEN!

5. årg.

Organ for SUF (m-l) - stud

Nr 5 - 1970

STATENS MILITANT UTSPILL AVVIST!

De kravene som Faglig Studentfront stilte i begynnelsen av vårsemesteret om 150 kr i økte lån og 110 kr i momsstipend fra 1. januar 1970, var av rent defensiv karakter. Ingen kunne så tvil om at det var rettferdige krav, og derfor kunne stadig flere studenter og andre utdanningsøskende sam seg bak kravene.

Staten og dens håndlangere har hele tida endret holdning etter hvert som aksjonene har økt i styrke og bredde. Først i og med generalstreiken og den første kjempedemonstrasjonen så regjeringa seg tvunget til å åpne munnen.

FORHALINGSTAKTIKK FRA STATEN

Forhalingstaktikken hadde tre formål. For det første tok den sikte på å gi studentene illusjonen om et mulig positivt svar, for på den måten å svekke kampviljen i ventetida. For det andre hadde den til hensikt å skyve avgjørelsen fram mot eksamen, slik at kampevnen skulle være svekket når svaret kom. For det tredje var formålet å hindre utvikling av kampevnen mellom de utdanningsøskende og arbeiderne, som har stått midt oppe i et av de mest eksplorative tariffoppgjør på lange tider.

Statens forsøk på ved hjelp av forhalinga å splitte studentene og deres felles front

med arbeidere og andre utdanningsgrupper gjenspeilte seg i et annet av monopolkapitalens viktigste redskap, massemediene. VG og Morgenposten utøvde sin tradisjonelle funksjon med å spre fascistisk hets. De andre avisene og NRK gikk noe mer utpekulert til verks. De fortiet fullstendig FSFs effektive ledelse av kampen og studentenes moralske og økonomiske støtte til Norgas-arbeidernes streikekamp. I stedet kjørte de pampene fra de korporative statsorganene Studenttinget og NSU fram i rampelyset.

REGJERINGAS SVAR

Umiddelbart før eksamen, kl 24.00 den 30. april, kom så regjeringa med et svar som er en hån mot alle utdanningsøskende. Det er ikke på noen måte et svar på de krav som studentene enhetlig har sluttet opp om. Studentenes krav gikk ut på lik økning i lån og stipend for alle fra 1. januar 1970, og at pengene skal utbetales nå. Låneøkningen skal dekke prisstigning og produksjonsøkning, mens stipendet skal være kompensasjon for momsen.

Regjeringas "svar" går ut på en økning av maksimallånesatsene på 130 kr fra høsten. 70 av disse 130 kr ble allerede lagt på før aksjonene startet i februar. Tilbake blir 60 kr i økning av maksimal-

lånesatsene. Når det her er snakk om økning av maksimallånesatsene, betyr det for det første at mange studenter ikke en gang får 60 kr i låneøkning fra høsten, økningen er nemlig behovsprøvd. For det andre betyr det at siden vi ikke får utbetalt økningen nå på etterskudd fra 1. januar, vil prisstigninga fram til høsten spise opp de smuler som regjeringa her kaster ut til

oss. "Svaret" betyr videre at regjeringa i likhet med beregningsutvalget går ut fra at alle grupper i samfunnet har fått kompensasjon for momsen, og at studentene dermed ikke er berettiget til noe momsstipend. Regjeringa rekker med at økningen i forsørgerstøtten til våre foreldre skal kompensere virkningene av momsen for studentene! Videre vil den vurdere innføring av renter på låna i studietida!

AKSJONEN

Dette svaret er så tynt at regjeringa må ha stolt på at eksamen skulle sette en effektiv stopper for alle aksjoner. Eksamen legger også helt opplagt en demper på studentenes kampkraft. Men det betyr ikke at det er umulig å gjennomføre korte, intensive og mer militante aksjoner.

I tråd med dette stilte FSF seg i ledelsen for en avmarsj fra masse møtet på Blindern sist mandag, som endte med okkupasjon av regjeringsbyggets resepsjon. Denne aksjonen representerer et kvalitativt nytt nivå i kampen.

Aksjonen var altså svært vellykka, og Studenttinget og NSU ga som vanlig sitt samtykke etter at det ble klart hvor stemninga på det forutgående masse møtet gikk.

Demonstrasjonstoget gikk bare rett inn i regjeringsbygget. Politifolk, assistent av representanter for sentralutvalget i NSU, prøvde riktig nok å stoppe toget i døra, men ble raskt feidd til side. Presset av studentenes faste vilje til militant kamp, måtte statsminister Borten motta en 16-manns delegasjon og love at regjeringa skal vurdere spørsmålet på ny.

Dette foreløpige høydepunktet i aksjonene betyr ikke på noen måte at slaget er vunnet. Det betyr bare at kamplinja er den eneste som kan få regjeringa til å gi etter.

Men vi veit at kampen vil bli hard og langvarig. Den økonomiske forverringa er ikke

forts. side 3

Erfaringene fra studentkampen

DET NYTTER Å KJEMPE

Hovedsida i staten og monopolkapitalens framstøt mot studentene er rasjonalisering og effektivisering av studiene slik Ottosenkomiteen har lagt opp til. Derfor har kampen mot de forskjellige Ottosenframstøta vært hovedsida i studentenes kamp, og det vil bli hovedsida i framtida.

Kampen mot Ottosenkomiteen er kamp mot økt arbeidspress og økt kontroll over studentene gjennom vektfallsordninger o.l. Dette er den samme kampen arbeiderne fører mot tidsstudier og rasjonalisering på arbeidsplassene.

Rasjonaliseringa og tidsstudiene på universitetet skal gjøre det billigere for monopolkapitalen å produsere akademisk arbeidskraft.

For ytterligere å utsette krisa i kapitalismen, for å "styrke egenkapitalen i næringslivet", blei momsen innført fra nyttår. Dette førte til ei akutt økonomisk forverring for de breite laga av folket. For studentene medførte det skjerpa økonomisk kontroll fra statens side, et økonomisk pressmiddel som, om det ikke blei slått tilbake, også ville svekke studentenes kamp mot det økte arbeidspresset

Dette blei det pressmiddelet studenter og arbeidere akkurat nå merker mest konkret. Men kampen mot forverringa av de økonomiske kår blei samtidig et ledd i kampen mot statens hovedframstøt, Ottosenkomiteen.

Kampen mot Lånekassas politikk blei altså det taktiske hovedframstøt fra studentene i forsvarskampen mot monopolkapitalens framstøt dette semesteret. Den var også ei naturlig videreføring av den kampen studenter og arbeidere sammen førte mot momsen i høst. Å bekjempe momsen etter at den var innført, var det samme som å bekjempe virkningene av den.

ENHET ARBEIDERE - STUDENTER - ELEVER

Oppsvinget i studentenes kamp mot monopolkapitalens og statens angrep har enda sterkere enn før vært prega av at flere og flere av arbeidere, studenter, elever osv., har innsett at disse angrepa har kommet fra en felles fiende, og at en felles kamp mot denne fienden er en betingelse for at kampen skal føre til seier.

Karakteristisk for oppsvinget har vært:

Flertallet av studentene har deltatt aktivt i kampen. De har stått sammen med andre grupper under utdanning. Enheten med lærerne er blitt utvikla.

Lærernes støtte til studentene under generalstreiken og aksjonene var breiere enn før. Flere og flere lærere har innsett at rasjonalisering og tidsstudier av studieopplegget også øker arbeidsbyrden

for dem. Endelig har enheten mellom arbeidere og studenter generelt fått et gjennombrudd dette semesteret.

Studentens samla kamp med arbeidsfolk mot momsen, deres konkrete støtte til Kiruna-arbeiderne, arbeiderne på Norgas og i Odda, en støtte som først og fremst FSF og Rød Front i DNS har tatt initiativet til og fått oppslutning om blant studentmassen - alt dette viser at monopolkapitalens og dens redskap statens forsøk på å splitte grupper med felles interesser har blitt avslørt av massene.

Borgerpressas hets mot studentene blei vanskelig å følge opp da flere tusen studenter og elever demonstrerte under parolen "Full støtte til Norgas-arbeidernes kamp".

Denne enheten mellom studenter og arbeidere som er blitt utvikla og styrka gjennom aksjonene dette semesteret, har gjort at studentene strategisk står sterkere enn før. Fordi bare arbeiderklassen kan være den ledende krafta i kampen mot monopolkapitalen, ville kamp uten arbeiderklassens støtte være meningsløs og nytteløs.

Som en foreløpig konklusjon på dette kan vi si at studentenes kamp har utvikla seg både kvantitativt og kvalitativt. Kampen

forts. side 4

RØD FRONT I DNS

BYGGINGA AV PARTIET

BEHOVET FOR EN KOMMUNISTISK LEDELSE

Av det oppsvinget i klassekampen som vi har sett og som vi har deltatt i den siste tida, kan vi trekke følgende viktige lærdom: Arbeiderklassen reiser seg til militær kamp mot klassefienden, monopolkapitalen og dens stat. Denne kampen har hatt framgang når den har vært forbundet med en marxist-leninistisk ledelse. Den aktuelle kampen har lært oss at vi trenger å styrke og utbygge denne ledelsen.

Av historia kan vi lære at arbeiderklassens kamp bare vil resultere i midlertidige seire så lenge den ikke står under ledelse av et klassens kommunistiske arbeiderparti. Uten sin militante fortrøpp, det kommunistiske arbeiderpartiet, kan ikke arbeiderklassen i Norge videreutvikle lønnskampen til en beinhard politisk kamp mot klassefienden. Det er bare under ledelse av et slikt parti at arbeiderklassen kan styrte monopolkapitalens diktatur og opprette sitt eget: Proletariatets demokratiske diktatur - diktatur over

klassefienden, demokrati for folket.

Marxist-leninistene ser arbeidet med danninga av det kommunistiske arbeiderpartiet som ei hovedoppgave for arbeiderklassen for tida. Bare et slikt parti kan sveise massene av det arbeidende folket ståfast sammen og ha fast og riktig ledelse over klassekampen. Enhver klassebevisst arbeider veit at vi ikke har et slikt parti idag. DNA-ledelsen har forlenget avslørt seg som en del av borgerskapet. Ledelsen i SF og NKP er bare haleheng til sosialdemokratiet, sjøl om de forsøker å skjule dette bak radikale fraser.

FRAMGANG FOR DE REVOLUSJONÆRE

Oppsvinget i klassekampen har ført til stor framgang for de revolusjonære krefter innafor arbeiderbevegelsen. Stadig større deler av det arbeidende folket og ungdommen slutter seg til marxist-leninistenes rekke. Det er gjort viktige framskritt med å legge grunnlaget for det kommunistiske arbeiderpartiet. Dette ser vi særlig ved den organisatoriske styrkinga av den marxist-leninistiske bevegelsen. Denne stadig voksende bevegelsen har tre hovedkilder:

Etter bruddet med SF innså klassebevisste proletære elementer som gikk ut av SF behovet for sjølskolering i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning, som en helt nødvendig forutsetning for å kunne legge fundamentet til et nytt arbeiderparti av marxist-leninistisk type. I kamp mot denne linja sto ei uensarta og småborgerlig gruppe, anført av Kjell Bygstad, som ønsket å opprette et nytt "venstresosialistisk" parti straks, uten å ha utarbeidet en enhetlig strategi og taktikk. At denne linja er feilaktig viser bl.a. grunnlegginga av SF, som var et organisatorisk kunstgrep over hodet på en bevegelse med mange svært forskjellige utspring. Idag ser vi resultatet. På samme måte blei det gjort feil i danninga av NKP etter partisplittinga i 1923. Da blei også forskjellige grupper samla i ett parti uten ei skikkelig avklaring på forhånd.

Vi ser altså at linja til Bygstads "marxistiske arbeidsgrupper" (MAG) var dømt til nederlag, mens den linja de sosialistiske studie- og arbeidsgruppene valgte nå vinner fram. Disse fra først av løst organiserte gruppene har utvikla seg gjennom studier og politisk praksis i løpet av et år til å stå på et enhetlig ideologisk og politisk grunnlag.

For kort tid sia manifesterte denne utviklinga seg i danninga av Marxist-leninistiske arbeids- og studiegrupper (ML-gruppene). Utsendinger fra de tidligere sosialistiske studie- og arbeidsgruppene kunne slå fast at forutsetningene nå var tilstede for å danne en landsomfattende klassekamporganisasjon bygd på en felles politisk plattform og med den demokratiske sentralismen som organisasjonsprinsipp.

ML-gruppene er også i vesentlig grad blitt styrka av proletære elementer som tidligere ikke har hatt organisasjonsmessig tilknytning. Gjennom enhetlige studier har også disse blitt fullverdige medlemmer av ML-gruppene og danner sammen med de øvrige medlemmer av ML-gruppene den ene delen av grunnstammen som kadrene til det framtidige kommunistiske

arbeiderpartiet må bli hentet fra. I takt med skjerpinga av klassekampen vil skoleringa og utviklinga av disse uorganiserte men framskredne delene av arbeiderklassen få økt betydning.

Innafor NKP fører de ekte kommunistene for tida harde kamper mot den arbeiderfiendtlige lederklikken. Med tidsskriftet Røde Fane som samlingsmerke vinner de stadig økt oppslutning i partiet, samtidig som motsetningene der skjerpes. Sjøl om utgangen på kampen innafor NKP ikke er gitt, blir den marxist-leninistiske bevegelsen styrka ved at stadig flere medlemmer i NKP gjennom intern partikamp og studier i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning framstår som kadre til det ekte kommunistiske arbeiderpartiet.

SUF(m-l) har fram til nå og vil enda i ei tid framover inneha den ledende rollen i m-l-bevegelsen. Idag legger SUF(m-l) gjennom ei organisatorisk og politisk styrking for det første forholda til rette for det framtidige kommunistiske arbeiderpartis ungdomsforbund. For det andre utvikles også her en del av de kadre som er nødvendig for partiet sjøl.

PARTIBYGGINGA OG SUF(M-L)

For hele den marxist-leninistiske bevegelsen blir den kortsiktige hovedoppgaven

å utvikle hver av de tre kildene som den består av på en enhetlig måte slik at de objektive forholda legges til rette for en sammensmeltning av de tre delene. I første omgang må dette skje innafor et kommunistisk forbund av marxist-leninistisk type, som ennå ikke vil være modent til å fylle den ledende rollen i klassekampen som et parti må ha. Opprettinga av et parti kan først skje når dette forbundet også har utvikla de subjektive betingelsene tilstrekkelig.

Hovedoppgaven for hele m-l-bevegelsen er på denne måten partibygginga. For SUF(m-l) og SUF(m-l)stud må hovedsida i arbeidet legges på å utvikle et rent ungdomsforbund, underordna det framtidige partiet. For å oppnå dette må SUF(m-l) delta i arbeidet med å styrke og utvikle ML-gruppene og på den måten skape en grunnleggende forutsetning for et ledende sentrum for hele m-l-bevegelsen. Samtidig må det i sterkere grad settes i stand til å lede i arbeidet blant unge arbeidere, læringer, skoleelever og studenter. Her må arbeidsfeltet til en ungdomsorganisasjon være. Dette betyr sjølsagt ikke at den allsidige skoleringa i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning kan reduseres. Tvert om, denne er forutsetninga både for at ungdomsarbeidet skal lykkes og at SUF(m-l) skal kunne fylle oppgaven i partibygginga.

Umenneskelige kår for kantinearbeiderne

PÅ DETTE ROMMET BOR 4 MENNESKER

Kantinearbeiderne på Blindern blir grovt utnyttet av klassestatens "Samskipnad". De arbeider og sliter for den latterlig lave lønna - kr 1477 pr. måned! Trekker en fra skatter og trygde til staten blir det under 1000 kr pr. måned til de faste utgiftene som hus, mat, klær, reiser osv. Dette er arbeidsfolk med hardt og helsefarlig arbeid. Det økte studenttallet har ikke gitt seg utslag i økte arbeidsplasser. Sammenlignet med situasjonen for få år siden må en mann gjøre det tre mann gjorde tidligere - for sultelønn!

Arbeidspresset er enormt i helsefarlige omgivelser. Lufta bak "luka" er fylt av damp og på grunn av rasjonaliseringa må folka jobbe så svetten siler hele dagen.

Kantinearbeiderne jobber på skift, men

blir hensynsløst snytt for skifttillegg, de har ikke fem øre ekstra for ubekvem arbeidstid. 1. skift er fra kl. 8.00 til kl. 16.00, siste skift fra kl. 14.30 til kl. 23.30.

Kantinearbeidernes boligforhold er nesten utrolige. De er stua sammen i en forfallen kår i Universitetsgata som eies av Samskipnaden. Her bor de 4 på rommet! Uten varmt vann, uten bad eller dusj og uten skap-plass! Klærne må de ha i koffertene.

Rommene er forfalne, med sprekker i vegger og tak. Vinduene er trekkfylte. "Det er som å bo på gata", uttaler en av dem til "Oppbrudd".

En av arbeiderne ligger nå på sjukehus - helsa tålte ikke disse forholdene! Snakk om utbytting!

21 kroner får de fra "Trygde"kassa når de blir syke.

Kantinearbeiderne har gang på gang vært på personalsjefen for å få retta på lønns- og boligforholdene, men ingen ting har nytta - hittil!

Kantinearbeiderne begynner nå å bli militante, de er forbanna, og de er i ferd med å slutte seg tettere sammen og samler seg til kamp for anstendige lønninger, arbeidsforhold og boligforhold!

Kantinearbeiderne står ikke alene, de vil få støtte av studentmassen og fra arbeidsfolk i og utenfor Universitetet!

FULL STØTTE TIL KANTINEARBEIDERNE KAMP FOR SKIKKELIGE LØNNS- OG LEVEVILKÅR!

SLUTT REKKENE TETTERE SAMMEN, DET NYTTER Å KJEMPE!

oppbrudd

"Når ei avis er kommet vel igang, må den skjønnes samvittighetsfullt og bra. Dette har leserne like stort ansvar for som redaksjonen. Det er svært viktig at leserne sender inn forslag og skriver korte brev og artikler, som viser hva de liker og hva de ikke liker. Dette er den eneste måten man kan sikre avisas framgang."

Mao Tsetung.

OPPBURD utgis av Sosialistisk Ungdomsforbund (marxist-leninistene) Studentlag. Adressen er postboks 115, Blindern, Oslo 3. Postgirokonto nr. 20 51 79.

Ansvarlig redaktør: Per Even Holmsen Redaksjonen adresse: Postboks 115, Blindern, Oslo.

Årsabonnement på OPPBRUDD koster kr. 10,-. Abonnementspenger innbetales over postgirokonto nr. 20 41 88, og talongen merkes: "Abonnement OPPBRUDD".

Politisk militærtjeneste

22. april 1970 sendte Sentralkomiteen i Sosialistisk Ungdomsforbund (marxist-leninistene) ut denne pressemeldinga:

I 60-åra har endel progressiv norsk ungdom nektet militærtjeneste. De har begrunna dette klart politisk. SUF(m-l) har gitt sin støtte til politisk militærnektning og fortsetter å gi støtte til all progressiv og riktig motstand mot NATO og mot militærvesenet som redskap for den herskende klassen.

Men politisk militærnektning har ikke vært til hjelp for soldatmassen som er utsatt for daglig militaristisk undertrykking. Og det er av avgjørende betydning i kampen for sosialismen å utvikle arbeidet blant soldatene. Kommunistene har alltid fulgt Lenins linje om å gå inn i militæret og arbeide mot at militærvesenet kan bli brukt mot arbeiderne. Kommunistene har alltid arbeidet for å vekke soldatene til revolusjonær bevissthet. Dette arbeidet er en av forutsetningene for at arbeiderklassen skal kunne knuse borgerskapets diktatur gjennom den sosialistiske revolusjonen.

SUF (m-l) vil i samsvar med vedtak fra sitt 6. landsmøte gå inn i det militæret for å forene seg med soldatmassene. Vi vil kompromissløst avsløre for soldatene

hva monopolkapitalen vil bruke militærvesenet til. Arbeiderklassen veit av bitre erfaringer at militærvesenet blir brukt mot dem i deres kamp for bedre kår og for sosialismen. Når politiet og klassesdomstolene ikke lenger klarer å passe monopolkapitalens profitt, blir militærvesenet brukt.

SUF (m-l) gir full støtte til soldatenes kamp for bedre kår, til deres kamp for politisk og organisatorisk frihet. SUF(m-l) vil kjempe mot borgerskapets folkefiendtlige og militaristiske indoktrinering av soldatene.

Samtidig er vi klar over begrensningene på denne kampen. Selv om tusener av aktivister innafor militærvesenet vil reise seg til kamp, mangler vi en kraftig nok organisasjon til å samordne og lede kampen mot monopolkapitalens diktatur. Det får vi først når arbeiderbevegelsen har bygd opp sitt marxist-leninistiske arbeiderparti.

Vi oppfordrer alle kommunister og røde ungdommer til å gå inn i det militæret og forene seg med soldatene.

TIL KAMP FOR DEN SOSIALISTISKE REVOLUSJONEN!

Verdensnyhet fra USA

CREST FORMA Det skreddersydde kondom

med naturlig passform innsvinget linje.

Øker følelsen - passer akkurat.

Glidemiddelbehandlet KVALITETSPRØVET

Kjenn forskjellen!

POSTBESTILLING:

Navn:

Adr.:

Send meg omgående med privat avsender godt og diskret pakket så ingen kan gjette innholdet:

CREST

.. dus. Forma lys oljepr. 20,-
.. » Naturac lys oljepr. 16,-
.. » Thin Transparent 11,50

AKWELL

.. dus. Conture lys oljepr. 20,-
.. » Prime lys oljepr. 16,-
.. » Silver Tex de Luxe 15,-
.. » Sultan 14,-

RITEX

.. dus. BioMed lys oljepr. 20,-
.. » LongFit lys 20,-
.. » Super oljepakning 15,-
.. » Ideal rosa oljepr. 15,-
.. » Rubber lys oljepr. 13,50
.. » Gold Extra lys 11,50
.. » Ridur lys 10,-
.. » Croco tykk ru 28,-

DUREX

.. dus. Gull Featherlite 20,-
.. » Gossamer 15,-
.. » Durex 7,40, 8,40, 11,50

*

.. stk. Prøvepakke 20, 35, 50,-
.. » Fantasi (10 typer) 5,25

Seksuallivets ABC 15,-
Elskov og Teknikk 33,-
Sex for voksne 19,75
Spør Inge & Sten 29,50
Sexorientering for unge 24,75
Sex i bilder og tekst 19,50
Inge & Stens sexleksikon 19,75
50 x sex 19,75

ALT-I-ETT

Boks 70 - Sentrum - Oslo 1

Butikker:

RADHUSGATEN 20
PRINSENGATE 2

(Inng. Fred Olsensgt.)

Telefon: 42 24 42 Detaljld.
41 62 10 Engrosavd.

HYGIENISKE ARTIKLER

RØD ARBEIDERFRONT 1. MAI

På mer enn 30 steder rundt om i landet ble det 1. mai avholdt RØD FRONT-arrangementer. I de fleste større byer gikk RØD FRONTS demonstrasjonstog med stor oppslutning fra arbeidere, studenter og skoleelever, flere steder vel så stor som de Samorg.-arrangerte demonstrasjonene. Dette var tilfelle bl.a. i Oslo.

Utgangspunktet for årets RØD ARBEIDERFRONT var det forslag til rammeprogram som blei lagt fram av Røde Fane, organet til marxist-leninistene i NKP. På grunnlag av dette forslaget blei så RØD ARBEIDERFRONT-komiteene dannet, med marxist-leninistene i ledelsen.

Vi har sett den marxist-leninistiske bevegelsen vokse fra år til år. Rapportene fra RØD ARBEIDERFRONTS demonstrasjoner og arrangementer viser tydelig resultatet av det oppsvinget i klassekampen vi har sett i den siste tida.

Her i Oslo gikk ca. 3000 i RØD ARBEIDERFRONTS demonstrasjonstog, mens godt over 4000 overvar møtet utafor Rådhuset, der Tron Øgrim var hovedtaler. Kjell Hovden, klubbformann på Norgas, holdt den faglige appellen, og Ingvar Skobba den anti-imperialistiske appellen. I aulaen om kvelden møtte 1200 fram for bl.a. å se SUF(m-l)s teatergruppe vise sitt sjølfproduserte stykke "Hva må gjøres?"

Ved siden av den store oppslutninga om RØD ARBEIDERFRONT, er det verd å legge merke til at borgerpressen, den sosialdemokratiske pressen og det statskontrollerte NRK fullstendig fortier eller bagatelliserer denne tilslutninga til RØD ARBEIDERFRONT.

Oppslutninga om RØD ARBEIDERFRONTS militante anti-kapitalistiske og anti-im-

perialistiske kamplinje viser at sosialdemokrater, reformister og revisjonister blir stadig mer isolert. Arbeiderpartiet og SAMORG. må ty til flerfoldige musikkorps for å få et tog, og SF/NKPs felles partitog fikk i år ikke større tilslutning enn SFs valgtog i fjor. Disse fakta gir oss et klart bilde av at det i Norge i dag er et revolusjonært oppsving hvor et økende antall arbeidere, studenter og elever reiser seg til kamp mot monopolkapitalen. Vi veit nå at den kortsiktige

kampen krever organisering. Men vi fører ikke bare kamp for våre dagskrav, vi kjemper mot monopolkapitalen og for sosialismen. Denne kampen kan først bli virkelig effektiv når arbeiderklassen har dannet sitt eget marxist-leninistiske parti. Når det har skjedd vil vi ha kommet et langt skritt framover.

FRAM FOR DET MARXIST-LENINISTISKE PARTIET!

om vi rammes gjennom lån, universitetets budsjett eller utilsloste framstøt innafor universitetet.

I et notat datert 6. april skriver Trovik ganske klart hvordan en rammeplan skal brukes:

"I den rammeplan som nå skal utformes, bør det også angis en prioritering med fordeling på hovedformål av det årlige beløp til økning av budsjettene. Den endelige prioritering med fordeling på stillingskategori og fordeling av stillingene og driftsmidler på fakulteter og institutter, bør utestå til de enkelte års budsjettfor-slag idet en reell prioritering er avhengig både av hvilke beløp som

til enhver tid blir stillet til rådighet og hvilke formål som da må tilgodesees."

Nedskjæringer på Universitetets budsjettfor-slag fører som en her ser automatisk inn i kakemodell og sektortenkning, og en prioritering av enkelte formål må nødvendigvis bli foretatt på bekostning av andre (splitt og hersk).

BEGRENSNING VED HJELP AV »REALISTISK» RAMME

Hvordan skal man så fastsette en ramme som leder til nødvendig situasjonskontroll? Trovik greier det på følgende måte:

Gjennomsnittelig studenttilgang 1964 - 69 var omlag 10%. "En må være forberedt på å få vel 8% i de neste fem år. Rammeplanen for 1970-73 budsjetterer så ut fra en studenttilgang på 3-4%, 8% tilgang fram til 1975 vil føre til et totaltall på 23 000, hvilket ansees som beklagelig." Trovik definerer så 6% som "realistisk" for 1972-75, fordi "faktisk plassmangel vil fremtvinge en reell begrensning til en viss grad, selv om det ikke formelt blir innført regulering av adgangen til flere studier."

Denne 6% ramma tar budsjettkomiteene som gitt. Ut fra ønsket om 6% tilstrømming og ønsket om å nærme seg normen på 10 studenter pr. lærer, foreslås det 700 nye stillinger til hele universitetet for 1972-75. Av disse skal 350 dekke studenttilgangen (6%), 150 skal gå til etterutdanning, 100 til forskerutdanning og 100 til standardforbedringer. For å forstå hva disse hundre til forbedringer vil bety, så trenger for eksempel bare Institutt for sosiologi halvparten av disse allerede i dag for å komme i nærheten av normen på 10. Til sammenlikning vil etter denne planen SV få totalt 160 i samme periode - hvorav 40 til standardforbedringer. Innenfor denne rammetenkning og med et optimistisk håp om at forslaget skal bli innvilget håper en innen 1975 å nærme seg et gjennomsnitt på 16 studenter pr. lærer.

Hva kan vi lære av hva som har skjedd, og hva kan vi vente vil skje?

Hva er årsak og hva er tilsiktet virkning? Rammetenkninga med utgangspunkt i ønskelige tall (d.v.s. for lave) fører til for lave bevilgninger, fører til krisemaksimering, framtvinger "styring", de vil i virkeligheten si effektivisering og rasjonalisering. Næringslivets behov er mest mulig akademisk arbeidskraft til lavest mulig pris. Vi må ikke la oss lure om monopolkapitalen denne gang kommer tildekket som spørsmål om ønskeliste. Kampen vil fortsette også mot dette siste framstøtet. Og det vil i første rekke konsentrere seg fram mot budsjettfor-handlinger på fakulteter og i Kollegiet (10.-15. mai og 20. mai).

Rammeplanen — økt økonomisk tilstramming

Budsjettkomiteene på hele Universitetet er nå i ferd med å utarbeide en ny langtidsplan. Dette skyldes at regjeringa skal utvide og revidere sin rammeplan for 1970 - 73 til 1975, og KUD skal derfor i begynnelsen av høstsemesteret levere en ny og lurene langtidsplan for årene 1972 - 75. Forskjellen mellom antatt (og faktisk) tilstrømming og ønsket tilstrømming i 1970-73 - planen er nå så stor at nye og smartere beregninger må foretas.

5. mars 1970 var det et møte mellom KUD og toppledelsen for universitet og høyskoler, og departementet sa at det ville bli sendt anmodninger til utdanningsinstitusjonene om å utarbeide egne utkast. For at institusjonenes ønskeliste skal få bli med i sakspapirene, må slike leveres før sommeren.

Nå er denne bebudete henvendelsen ennå ikke kommet (KUD "har andre gjøremål nå"), men Trovik har på eget initiativ satt i gang utredningsarbeidet. Ikke bare det, Trovik har på eget initiativ fastlagt beregningsgrunnlaget for planene. Arbeidet er så overlatt fakultetenes budsjettkomite (når en aksepterer departementale frister uten å nøle, blir konsekvensen at instituttene "dessverre" ikke kan bli med i planleggingsprosessen), og disse har hittil ikke satt spørsmålstegn ved Troviks beregningsgrunnlag.

På kollegiemøtet 10. april var det enighet om "at vi ved utarbeidelsen av denne rammeplan i det vesentlige bør legge til grunn den standard med hensyn til forholdstall etc. som vi tok sikte på med 1973-planen." Dette innebærer bl.a. 10 studenter pr. vitenskapelig stilling.

Den endelige behandlinga på SV skal finne sted 14. mai - hele rammeplanen skal opp i kollegiet 20. mai.

RAMMEPLANEN OG SAKSBEHANDLINGA

Hvorfor er denne rammeplanen så interessant, og hvorfor er den forhasta saksbehandlinga så viktig for departementet og universitetsledelsen?

For det første er KUD's rammeplan uttrykk for statens økonomiske politikk overfor universitetet. Planen vil uttrykke statens forsøk på å løse problemet med å skaffe nok akademisk arbeidskraft til statsadministrasjonen, utdanningsvesenet, og monopolkapitalens mer og mer kompliserte og omfattende bedrifter, samtidig som de kan holde utgiftene mest mulig nede. Ottosen-komiteen er statens systematiske opplegg for løsningen av dette problemet ved en gjennomgripende rasjonalisering av universitetet. Den sier også at betingelsene for økte bevilgninger til universitetet er en effektivisering av utnyttelsen av midlene, d.v.s. rasjonalisering av administrasjonen, samt studentenes og lærernes arbeid.

For det andre kommer utarbeidelsen av planen midt opp i krisa på SV og HF. Barberte budsjetter fører til for få lærere, mangelfull undervisning, lite forskning osv. (På sosiologi er det f.eks. i dag i realiteten 60 studenter pr. lærer.) Ved å definere "realistisk" tilstrømning lavere enn faktisk forventet, vil for små bevilgninger framtvinge rasjonalisering, effektivisering, situasjonskontroll - bl.a. i form av lukking. Den økonomiske tilstramminga som gjennom denne utviklinga har ramma studenter og lærere ved universitetene, finner vi også i statens politikk overfor studentene gjennom Lånekassa. Studentene har derfor reist seg til kamp mot denne forverringa. Denne kampen vil bli ført resolutt videre, uansett

STATENS UTSPILL MILITANT AVVIST!

FORTS. FRA SIDE 1

tilfeldige utslag av en uheldig politikk, men har kommet som en nødvendig konsekvens av skjerpinga av krisa i kapitalismen, som monopolkapitalen forsøker å "løse" ved å velte stadig større byrden over på folket. I ledelsen for kampen mot den økonomiske forverringa står marxist-leninistene, som kan bygge på erfaringene fra 100 års klassekamp. Denne ledelsen må vi styrke og bygge ut dersom vi skal nå fram til seier.

I den situasjonen vi nå står oppe i, ser vi at det er mer nødvendig enn noensinne med en fast og enhetlig ledelse. Under aksjonen på mandag så vi at regjeringa igjen er på gli. Bare fortsatt kamp under fast og enhetlig ledelse kan presse fram et skikkelig svar.

Nye Ottosen - framstøt

I fjor vant vi en foreløpig seier i kampen mot rasjonaliseringsframstøta på universitetet i det Fjeld-Halvorsen-komiteens innstilling blei tilbakevist. Liknende foreløpige seire er i den siste tida vunnet ved HF-fakultetet i Bergen og Engelsk institutt i Oslo, men stadig dukker nye rasjonaliseringsframstøt opp som troll av eske. To slike forsøk er særlig aktuelle nå.

Odelstingsproposisjon nr. 56 gjelder utdanningskrav for lærere. Ifølge lovutkastet skal adjunkter etter lærerskolen kunne ta fire fag med et halvt års studietid for hvert fag i stedet for to grunnfag. Den foreslåtte ordninga vil bygge på vektallsprinsippet, og de nye kursene vil muligens bli lagt til universitetene.

Vi må se på odelstingsproposisjonen som en del av en politikk som går ut på å stykke hele den postgymnastale undervisninga opp i mindre kurs med eksamen for hvert kurs etter vektallsprinsippet. På denne måten kan staten mest effektivt sikre seg billig arbeidskraft. Odelstingsproposisjon nr 56 stemmer helt overens med Fjeld Halvorsen-komiteens opplegg for universitetsutdanna lærere til ungdomsskolen. Prinsippet var her også en oppdeling av studiet i mindre emner. I dette studieopplegget ville studentene få en mengde detaljkunnskaper uten oversikt og forståelse. Slik kan monopolkapitalens behov for "fleksibel" arbeidskraft på tekniker nivå dekkes.

Eksamener flere ganger i året vil føre med seg økt arbeidsbyrde for studenter og lærere. Erfaringene på realfag har vist at det presses mer pensum inn i emnene uten å endre studietida.

Det er verd å merke seg at det nye utdanningssystemet er "smittsomt", dvs. at når det er innført på et utdanningsområde, vil det automatisk oppstå et press mot andre institutter, fakulteter eller skoleslag for at de skal innføre den samme ordninga. Et eksempel: Om engelskstudiet var blitt oppdelt i småemner med vektall, ville

det være hensiktsmessig om engelskstudenter kunne ta et femvektallskurs i engelsk historie, altså måtte Historisk institutt dele opp undervisninga i kurs med vektall for å tilfredsstille dette kravet.

Eller: Studenter med fire et-semesteres fag og adjunktkompetanse ønsker å bli lektorer, altså må det være mulighet for å ta nye småkurs på de forskjellige institutter for å utvide. Den eneste løsninga på lengre sikt er å innføre vektall og småkurser overalt. Illustrerende er det at skrevet som begrunner odelstingsproposisjon nr 56 også drøfter mulighetene for å innføre vektall på lærerskolen.

Etter at Fjeld-Halvorsenkomiteens innstilling var tilbakevist, blei det satt ned en ny studieordningskomite for HF-fakultetet med Føllesdal som formann. Denne komiteen har kommet med ei innstilling som ennå ikke er trykt opp når dette skrives. Man kan nok anta at det også her vil dreie seg om et rasjonaliseringsframstøt. Studentene krevde enstemmig på et filologisk allmannamøte at Fakultetsrådet ikke skulle fatte noe vedtak om nye studieordninger før allmannamøtene hadde fått uttale seg. Da dette rimelige kravet blei tatt opp i rådet, blei det svart at det av praktiske grunner neppe ville bli fatta vedtak før til høsten. "Man fant ingen grunn til å forsere saka." Men fra en reaksjonær "proff" blei det lagt vekt på at en heller ikke ville trenere den for studentenes skyld. - Med andre ord: En er ikke interessert i å sette saka på dagsorden i sommer, men en vil heller ikke innrømme studenter og lærere rimelig tid til å uttale seg. Dette er et godt eksempel på hvordan reaksjonære profesorer arbeider for monopolkapitalen mot studentenes og lærerernes interesser.

Komiteen sjøl derimot, har avgitt en erklæring i tråd med allmannamøtets demokratiske krav om å utsette saka til høsten. Først når studentene og lærerne er samla kan de gå til felles kamp mot dette nye rasjonaliseringsforslaget.

oppbrudd

RØD FRONT I DNS

Rød Front i DNS sist høst innleda en ny epoke i Studentersamfundet. Rød Fronts revolusjonære ledelse har hele tida konsekvent fulgt linja å underlegge DNS folkefrontens og streikende arbeidsfolks aktivitet. Allerede på første møtet gikk Rød Front i spissen for bevilgninger til Kirunaarbeiderne og holdt ekstramøte om LKAB-streiken. Gjennom å gi støtte til konkrete kamper og å konsekvent stille seg på arbeiderklassens grunn, har fronten stadig fått breiere oppslutning og større tillit blant progressive studenter.

Men samtidig som den revolusjonære fronten har vokst i takt med oppsvinget i klassekampen, har den reaksjonære ledelsen i DKSF fullstendig mistet fotfestet og er drevet på retrett såvel på Universitetet som i DNS. Den konkrete debatten om arbeiderklassens taktikk og strategi har ikke gitt de skvaldrende ordgytere anledning til å utfolde seg. I dag må man lete med lys og lykt for å finne mer enn 4-5 reaksjonære i Kroa. Derfor har de heller ikke vært i stand til å stable på beina et kandidatstyre til generalforsamlinga 9. mai.

Valget står da mellom "Sosialistisk Front" og Rød Front.

Erfaringene fra studentkampen

FORTS. FRA SIDE 1.

har fått et masseomfang som aldri før, samtidig som den politisk har blitt heva opp på et høyere nivå.

Vi har lært at sjøl om vi strategisk står i en defensiv posisjon, kan en fast, organisert og militant kamp mot monopolkapitalens framstøt slå denne iverkfall delvis tilbake. Studentene har pressa staten til å ta opp de økonomiske forholda våre, til å gi et slags svar på krava. Den samme erfaringa har streikende arbeidere gjort.

Arbeidere og studenter har sett at det nytter å kjempe.

HVORFOR HAR VI HATT SLIK FRAMGANG I KAMPEN?

Det var marxist-leninistene, som etter grundige studier av den dialektiske og historiske materialismen, og formann Maos skrifter om strategi og taktikk, kom fram til ei riktig linje for universitetspolitikken. Denne linja har siden vært grunnlaget for den vellykka kampen som har vært ført:

Fordi studentene strategisk står i en defensiv posisjon overfor fienden, monopolkapitalen, fordi monopolkapitalen er hovedsida i den grunnleggende motsigelsen på universitetet, må studentenes strategi i kampen bli defensiv. Det betyr at studentene til enhver tid må være forberedt på å forsvare seg mot angrep fra fienden, fordi fienden er på offensiven og kan derfor bestemme når framstøta skal komme.

Taktisk kan studentene komme på offensiven ved å konsentrere styrkene i militant kamp mot de enkelte framstøta. Når fienden angriper er han i bevegelse, og derfor også svakest.

Men den taktiske offensiven må være underordna den defensive strategien.

Denne allmenne analysen måtte for vår semesteret bety at en måtte samle studentene til en kamp mot den økonomiske forverringa, som da utgjorde et viktig taktisk hovedframstøt fra monopolkapitalen både mot arbeidere og studenter.

En vellykka kamp mot momsen, dvs. mot virkningen av den, ville ikke føre til den "styrking av egenkapitalen i nærings-

STUDENTSAMSKIPNADEN I OSLO

er studentenes velferdsorganisasjon ved Universitetet og høyskolene i Oslo. Studentsamskipnadens virksomhet omfatter bl. a.: Spisesteder, Universitetsbokhandlene, Universitetsforlaget, Varehus, Daginstitusjoner for barn, Utbyggingsavdeling, Studentbyene på Sogn og Kringsjå, Boligformidling, Studentenes Reisebyrå, Helsetjenesten.

Personalavdelingen (3. etg. Adm.bygn.) står til tjeneste med opplysninger om ledige jobber innenfor Samskipnaden.

Adr.: Universitetscenteret,
Blindern, Oslo 3
Telefon: 46 68 80
Telegramadr.: «STUDENT»

VALGET MELLOM TO LINJER I DNS

Høstens "Sosialistisk Front" har gått fullstendig i oppløsning. På de første møtene var revisjonistene og reformistene fra KU/SF/A-stud-ledelsen helt ute av stand til å føre fram ei felles politisk linje, og medlemmene slutta opp om Rød Front. Først under økonomistyreressaken fikk vi ei samling under ledelse av opportunistene i A-stud. Etter at Rød Front hadde gått i spissen for å rydde vekk den reaksjonære Nýgaard som i sin medlemsfiendtlige politikk hadde fått full støtte av reformistene Nordbø/Allden, slang SF/A-stud seg på lasset og fremma egne kandidater. En mektig inspirasjon for sossefronten må det ha vært at deres menn ble valgt med den hardt trengte støtte fra DKSF.

Valget stod mellom Rød Front som ville føre – og hadde ført – en politikk hvor medlemmene hadde den fulle kontrollen over økonomien, og reformistene som ville videreføre politikken med å la generalforsamlinga låse fast økonomien. Ikke rart at DKSF kunne gå i front med A-stud/SF-lederne.

I løpet av semesteret har Rød Front hele tida underlagt seg folkefrontene.

livet", som innføringa skulle være. Den ville øke den krisa for kapitalistene som bl.a. innføringa av momsen skulle forhindre. En seier i denne kampen ville styrke arbeidernes og studentenes fortsatte aksjoner mot rasjonalisering og tidstudier.

BEHOVET FOR ORGANISERING – ENHETSFRONT MOT FOLKETS FIENDER

Fordi fienden strategisk er sterkere enn oss, kan vi stadig vente oss nye angrep. Både innføringa av momsen og alle rasjonaliseringstiltaka er tiltak som skal hindre ei tiltakende krise i kapitalismen. Derfor er dette slaget viktig for fienden. Derfor må vi forberede oss på langvarig kamp.

Derfor er det også viktig å føre den frontpolitikk FSF har ført med NSU og ST. Generellt har studentene lært at bare en fast ledelse, organisert fra grunnplanet, kan lede kampen. Det er FSF-aktivistenes mobilisering av massene på allmannamøtene som gjorde studentenes kamp til en organisert massekamp. Ved å føre kampen etter den riktige strategien som marxist-leninistene har staka opp, har FSF kunnet samle den breie studentmassen i en enhetsfront mot fienden. Byråkratorganisasjoner og korporative organer som ST og NSU kan aldri lede studentenes kamp. Tidligere har vi også sett at de har løpt statens ærend mot studentene.

Men så lenge NSU og ST velger å slutte seg til den kampen FSF har mobilisert studentene på grunnplanet til, er det riktig å danne enhetsfront med dem. (Kommunistene i Kina dannet enhetsfront med Chang Kai-shek i kampen mot imperialistene. Vi danner enhetsfront med Ole Erik Yrvin.)

Denne politikken har også ført til ei ytterligere isolering av de ultra-reaksjonære høyrelederne, som konsekvent har løpt statens ærend i vårens kamp, og som har forsøkt å sabotere kamplinja. Deres kapitulasjonslinje har blitt avslørt og avvist, samtidig som flertallet av studentene har avvist den studentisolasjonistiske linja deres.

LANGVARIG KAMP

Vi veit altså at kampen blir langvarig. Vi veit at den antikapitalistiske kampen vil fortsette så lenge kapitalismen består. Lønnskamp og interessekamp er en del av klassekampen, fordi den er et resultat av den uforsonlige klassemotsetninga i samfunnet, mellom borgerskap og proletariat. Kapitalismens problemer, som fører til økt utbytting av folket, kan bare løses ved at grunnlaget for utbyttinga, borgerskapets diktatur, styrtet og erstattes av proletariatets diktatur over utbytterne.

Gjennom antikapitalistisk kamp kan arbeidere og studenter begrense kapitaleiernes profitt og tilbakevise enkelte rasjonaliseringsframstøt.

Til dette er interessekamporganisasjoner som leder kampen under grunnplanets kontroll nødvendige. Og gjennom den kampen som føres gjennom disse organisasjonene kan vi høste erfaringer som

Kampen mot den økonomiske forverringa for studentene er tatt opp på ekstramøte med innledere fra FSF. DNS's støtte til krava og tilslutning til FSF's aksjoner har betydd en mektig inspirasjon for studentkampen. Og den økonomiske støtten til FSF har nettopp gitt dem muligheten til å gjennomføre og fast lede interessekampen.

Ved å vedta støtte til Solkoms Vietnam-uke og ved å bevilge penger og administrativ støtte til NORGAS-arbeiderne, har Rød Front-styret støttet opp om den konkrete kampen som folket har ført mot monopolkapitalen og imperialismen.

Gjennom samarbeid med "Sosialistisk Front" har Rød Front gjort det mulig å skape en enhetlig oppslutning på venstresida om støtte til det Palestinske folkets kamp. I alle disse sakene har medlemmene slutta opp om Rød Fronts politikk.

For å gi et reelt innhold til den breie enheten Rød Front gjennom sin politikk har skapt i DNS, tok Rød Front initiativet til å slutte seg til Røde Fanes enhetsprogram på arbeiderklassens kampdag 1. mai. Her viste "Sosialistisk Front" sitt sanne ansikt. Opportunisten Leiv Ellingsen gikk i mot forslaget. Han og de andre sosialdemokratene i "Sosialistisk Front"-ledelsen skulle gå i Samorgtoget sammen med LO/DNA-pampene. SF'erne i "Sosialistisk Front" derimot, slutta seg til SF/NKP-toget, med den begrunnelse at "her gikk det mest arbeidsfolk." Her kom det klart fram at "Sosialistisk Front" ikke hadde noen enhetlig linje 1. mai. Det eneste de samla seg om var, som i økonomisaka, å danne en anti m-l-front. Men denne gangen var det ingen reaksjonære til å støtte opp om fronten,

kommer oss til nytte i den langsiktige kampen for det endelige mål.

MARXIST-LENINISTENES ROLLE

Men bare et kommunistisk parti, bygget på marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning, et parti av og for arbeiderklassen, kan lede arbeiderklassen til den endelige seieren.

Derfor er det marxist-leninistene som har leda interessekampen på en riktig måte, satt den inn i en riktig sammenheng. Vi har sett hvordan m-l'erne har staka opp en riktig strategi for interessekampen på universitetet. Vi har sett hvordan m-l'erne har ført en riktig enhetsfronts-politikk både på og utafor universitetet.

RØD FRONT I DNS

Vårens interessekamp på universitetet kunne ikke føres uten ei sterk bedring i økonomien. Men det er ikke nok å ha flust med penger, om ikke kampen føres etter ei riktig linje. Budsjetten til NSU og ST ligger skyhøyt over FSF's.

og derfor blei de også grundig isolert av medlemmene.

"Vi må føre en høyst konkret kamp", sier Leiv Ellingsen. Hans løgnaktige angrep om DNS under Rød Fronts ledelse er grundig tilbakevist. Det eneste konkrete bidrag Leiv Ellingsen/'Sosialistisk Front' er kommet med i Kroa, er en dels feilaktig og dels vrøvlete resolusjon om lønnsoppgjøret. Rød Fronts endringsforslag som retta på feila og vrøvlet blei avvist. Derfor gikk de progressive mot resolusjonen.

I dag står vi overfor en "Sosialistisk Front" som i hovedsak har sitt utspring fra DNA. For sjøl om Leiv Ellingsen er unnvikende når han blir stilt konkrete spørsmål om hvordan han vil føre politikken, eller han med slagordargument prøver å henge seg på Rød Front, har han i praksis aldri vist annet enn at han fører DNA's politikk. Medlemmene får aldri vite hvordan Ellingsen vil støtte arbeidsfolks kamp, eller hvordan han vil støtte det anti-imperialistiske arbeidet.

Valget står mellom DNA-opportunisten Leiv Ellingsen og den revolusjonære Rød Front. Å stemme Rød Front i ledelsen 9. mai betyr å videreføre den revolusjonære linja ved fremdeles å ha et DNS i folkets tjeneste. Som i dette semesteret vil det administrative apparatet bli benytta fritt av frontene og medlemmene kan ha tillit til at de økonomiske ressursene blir brukt i folkets tjeneste der det trengs.

Derfor:

STEM RØD FRONT I LEDELSEN 9. MAI!

Rød Front i DNS er en enhetsfront, der marxist-leninistene har gått sammen med uavhengige revolusjonære. For første gang i historia har ledelsen i DNS konsekvent stilt seg på arbeiderklassens klassestandpunkter. Vi har sett hvordan dette har ført til ei disponering av ressursene i DNS i interessekampens, lønnskampens og det anti-imperialistiske arbeidets tjeneste.

Det er en plikt for alle marxist-leninister å delta aktivt i det anti-kapitalistiske arbeidet for å lede kampen på en riktig måte. Det er en plikt for alle m-l'ere på universitetet å styrke Rød Front-samarbeidet i DNS, fordi bare Rød Front kan lede DNS på en måte som tjener det anti-kapitalistiske arbeidet, som tjener folket, både gjennom den politiske kampen som føres, og den måten ressursene brukes på.

Det er i studentenes interesse at Rød Front på nytt settes i ledelsen for DNS 9. mai.

RØD FRONT I DNS

MARX ENGELS

Arbeid og kapital

Denne samlingen inneholder utredninger av Marx og Engels om grunnforhold i kapitalismens politiske økonomi, marxismens teori om arbeidslønnen og merverdien. Samlingen er en innfallsport til studiet av marxismen – ikke minst Marx' hovedverk »Kapitalen».

Kr 15,00
FORLAGET NY DAG